

ROZCHWIAĆ (3) *vb pf*

roz- (2), rof- (1).

o jasne, a pochylone.

inf rozchwiać (1). \diamond *fut* 3 *sg* rozchwieje (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Spowodować chwianie się; przem [co] (1)* : Niechay Czárt z wiátry śwemi ná nie iák chce wieie/
Iednak nigdy kwiatkow ich [*lilii (przem)*] márníe nierofschwieie. *KrowObr* Av.

2. *Rozwiać, rozpędzić (o wietrze) (1)* :

Fraza: »wiatr rozchwieje« (1): Bo to [*bogactwo*] iáko letnia mgłá gdy iá wíátr rozchwieie *RejWiz* 14.

3. *Zniszczyć, zniweczyć [co] (1)* : Disturbare ac dissipare omnia, Wfziłtko rofpróc/ rozchwiać/
popłwáć. *Mącz* 469c.

4. [*Nie pozwolić dojść do skutku [co]*]: Księdza arcybiskupa konwokacyja ladaco jest, która mnie
barzo zafrasowała, i to najpilniej, aby ją rozchwiać omnibus modis. *DudEpist* V 128.]

Synonimy: 2. rozmieść, rozpłoszyć, rozwiać; 4. rozerwać, rozproć, rozproszyć, rozsypać.

Formacje współrdzenne cf CHWIAĆ.

Cf **ROZCHWIANIE, ROZCHWIANY**

KW, (LWil)